

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียง
เดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับ
แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

หทัยชนก ลิ้มสกุล

วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	17
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	29
บรรณานุกรม.....	34

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (The one group pretestposttest design) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning) 2) แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย และ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษาพบว่า 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.27และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญเพื่อเป็นรากฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงกำหนดให้สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านและคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การชื่นชมเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4, 12) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง ดังที่ สวรส กาวี (2549, หน้า 2) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีความสำคัญเพราะจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีได้รุดหน้าไปเรื่อย ๆ มีการค้นคว้าและค้นพบทฤษฎีความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา มนุษย์เราในฐานะสมาชิกของสังคมควรพัฒนาเพื่อจะได้เป็นผู้ทันสมัย ทันท่วงทีเหตุการณ์ เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์เราเป็นคนทันสมัยก็คือ การอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ดังที่ ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต (2562, หน้า 13) กล่าวไว้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนเนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าที่ใช้ในการแสวงหาความรู้อันเป็นประโยชน์สำหรับพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองหรือถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์สู่สังคม และ ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560, หน้า 28) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพิ่มมากขึ้นจะทำให้เด็กเกิดทักษะการอ่าน ซึ่งการอ่านทำให้เกิดความเข้าใจในสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่านเกิดความคิดและสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้นเกิดประโยชน์ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป แต่จากผลสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ.2561 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562, หน้า 1-4) พบว่า คนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปอ่านหนังสือเฉลี่ยร้อยละ 78.8 หรือคิดเป็นจำนวนประชากร 49.7 ล้านคน แต่ประเด็นที่ไม่ควรมองข้ามคือกลุ่มเด็กเล็ก

ซึ่งจากผลสำรวจชี้ให้เห็นว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่หรือร้อยละ 63.8 ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการอ่านหนังสือของเด็กเล็กโดยให้เหตุผลว่าเด็กยังมีอายุน้อยเกินไปทำให้เด็กกลุ่มนี้คิดเป็นจำนวนราว 1.1 ล้านคน ไม่ได้รับการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้ผลการสำรวจในปี 2561 ยังระบุถึงประเด็นการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียวของเด็กวัยต่ำกว่า 6 ปีที่มีจำนวนร้อยละ 5.4 เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า จากผลสำรวจเมื่อครั้งที่แล้วนั้นหมายถึง มีเด็กจำนวนถึง 145,000 คน ถูกพ่อแม่เลี้ยงดูด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว ในขณะที่งานวิจัยเรื่องผลกระทบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านจอทีวีแพทย์ระบุว่าการเสพสื่อผ่านจออิเล็กทรอนิกส์มีผลกระทบกับพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กซึ่งไม่สมควรใช้กับเด็กเล็กแรกเกิดจนถึง 1 ขวบครึ่งอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นการรณรงค์ให้รักการอ่านและส่งเสริมทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความคิด และสามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านของผู้เรียนมีหลายหลากปัจจัย ดังที่อุมาพร ตรังคสมบัติ (2553) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่าน ได้แก่ ความสามารถของผู้เรียนกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูไม่น่าสนใจ ไม่เร้าความสนใจ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการเรียนและไม่กระตือรือร้นหรือสนใจในการเรียนรู้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและที่สำคัญเด็กวัยเรียนในระดับปฐมวัยและประถมศึกษา โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) ในภาวะปกติแล้วความสนใจและสมาธิของเด็กในวัยนี้มีขีดจำกัด สาเหตุเนื่องมาจากพัฒนาการทางด้านสมอง อารมณ์ สังคมและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อต่าง ๆ ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่เหมือนเด็กโตส่วนใหญ่ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ดีและด้วยเหตุนี้เองเด็กจึงมีสมาธิในการอ่านที่น้อยลงจนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศกำหนดนโยบายสำคัญและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 (2565, ออนไลน์) ไว้ว่า ให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่องและสื่อสารได้ เพื่อเป็นการวางรากฐานในการเรียนรู้ภายใต้แนวคิด “เด็กไทย วิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, ออนไลน์) ได้รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ระดับประเทศของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่า ด้านการอ่านออกเสียงในปีการศึกษา 2563 ได้คะแนนเฉลี่ย 75.25 และในปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนเฉลี่ย 72.62 ซึ่งผลการประเมินการอ่านออกเสียงมีคะแนนเฉลี่ยลดลงถึงร้อยละ 2.63 และจากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี พบว่า ด้านการอ่านออกเสียงในปีการศึกษา 2563 ได้คะแนนเฉลี่ย 70.45 และในปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนเฉลี่ย 48.73 ซึ่งผลการ

ประเมินการอ่านออกเสียงมีคะแนนเฉลี่ยลดลงถึงร้อยละ 21.72 จะเห็นได้ว่าผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพบุรี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศอย่างเห็นได้ชัดเจน รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถด้านการอ่าน (Reading Test : RT) ปีการศึกษา 2566-2567 ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

การประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ปี 2566			คะแนนเฉลี่ย ปี 2567			เปรียบเทียบปี 2566-2567		
	เขต	ประเทศ	โรงเรียน	เขต	ประเทศ	โรงเรียน	ปี 2566	ปี 2567	เพิ่ม/ลด
การอ่านออกเสียง	76.25	75.25	70.45	76.40	72.62	48.73	70.45	48.73	-21.72
การอ่านรู้เรื่อง	73.70	75.51	67.72	77.04	73.72	44.73	67.72	44.73	-22.99
รวมเฉลี่ย	75.01	74.19	69.09	76.72	73.17	46.73	69.09	46.73	-22.36

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงและได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษารายบุคคลจึงพบว่านักเรียนส่วนใหญ่จำปัญญชนะและสระไม่ได้ นักศึกษาไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากในปีการศึกษา 2564 มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ (กรมประชาสัมพันธ์, 2564,ออนไลน์) จึงได้กำหนดรูปแบบการเรียนการสอนของสถานศึกษาไว้ทั้งหมด 5 รูปแบบ ประกอบด้วยการเรียนแบบ On-Air ผ่านระบบมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม หรือ DLTV การเรียนแบบ On-Line ครูผู้สอนทำการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนแบบ On-demand ผ่านระบบแอปพลิเคชันและการเรียนแบบ On-hand ครูผู้สอนเดินทางไปแจกเอกสารใบงานให้กับนักศึกษาที่บ้าน ทั้งนี้วิทยาลัยเทคนิคพบุรีได้พิจารณาความเหมาะสมของบริบทสังคม ชุมชนและผู้ปกครองของนักศึกษาจึงได้กำหนดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ On-hand ตลอดระยะเวลาที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ยังไม่คลี่คลายซึ่งปัญหาที่ตามมาคือผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนการบ้านนักศึกษา เนื่องจากต้องไปทำงาน ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ครูสอนและใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปกับการเล่นเกมในโทรศัพท์หรือดูสื่อบันเทิงต่าง ๆ ในสังคมออนไลน์มากขึ้นจนเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาสมาธิสั้น นักศึกษาจำบทเรียนไม่ค่อยได้จนนำไปสู่พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการไม่ตั้งใจเรียนและสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ลดลงในที่สุด

ดังนั้น ภายหลังจากที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ลดลง กระทรวงศึกษาธิการ (2565, ออนไลน์) จึงได้ขับเคลื่อนแผนปฏิรูปประเทศโดยเน้นกระบวนการ Active Learning

ให้เกิดทุกห้องเรียนทั่วประเทศ รสिता รักสกุล (2557, หน้า 3) จึงกล่าวถึง Active Learning ไว้ว่า Active Learning ถือเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นกระบวนการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเองมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ทักษะต่าง ๆ และเชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติในการแก้ปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคตโดยมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา ทั้งนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, หน้า 8) ได้กล่าวถึงรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนโดยมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกันคือให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาทิเช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้และการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เล่นเกมทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงและช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน ซึ่งรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้เหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านหรือทักษะอื่น ๆ มากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม เพื่อมาบูรณาการความรู้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีรูปแบบการสอนที่หลากหลายมาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

ขอบเขตของงานวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 11 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จากแบบสรุปผลคะแนนการประเมินความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2568 ที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และปรับปรุง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำจากบัญชีคำพื้นฐานสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม เฉพาะคำที่มีเสียงสระเดียวจำนวน 18 สระ ได้แก่ สระอา สระอิ สระอุ สระอะ สระอี สระอุ สระเอ สระแอ สระโอ สระเอะ สระแอะ สระโอะ สระอี สระเออะ สระเออะ สระอี สระเออะ และสระเออะ มาทำเป็นแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย จำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สระอา สระอิ สระอุ

ชุดที่ 2 สระอะ สระอี สระอุ

ชุดที่ 3 สระเอ สระแอ สระโอ

ชุดที่ 4 สระเอะ สระแอะ สระโอะ

ชุดที่ 5 สระอี สระเออะ สระเออะ

ชุดที่ 6 สระอี สระเอ สระเอ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว

3.2.2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ได้ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ระยะเวลาทั้งสิ้นจำนวน 12 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำ หมายถึง สามารถอ่านสะกดคำที่ประกอบด้วยสระเสียงเดียว จำนวน 18 สระ ได้แก่ สระอา สระอิ สระอุ สระอะ สระอี สระอุ สระเอ สระแ อ สระโอ สระเอะ สระแอะ สระโอะ สระอี สระเอะ สระเออะ สระอี สระเอะ และ สระเออะ ได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน และถูกต้องตามอักขรวิธีการอ่าน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และเทคนิคการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นนำ (2) ขั้นสอน และ (3) ขั้นสรุป
3. แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 ชุด ประกอบไปด้วยคำนำ คำชี้แจง สารบัญ พื้นฐานน่ารู้ แบบทดสอบก่อนเรียน สาระนั้น่ารู้ การฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ ฝึกอ่านสะกดคำ ฝึกอ่านซ้ำจำแนก และแบบทดสอบหลังเรียน ทั้งนี้แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยนี้สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียนและใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยนำคำที่ประกอบด้วยสระเดียวในภาษาไทยจากบัญชีคำพื้นฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม มาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - 1) ขั้นนำ บูรณาการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และเทคนิคการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) ในขั้นเตรียมความพร้อม ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย
 - 2) ขั้นสอน บูรณาการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และเทคนิคการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) ในขั้นกิจกรรมกลุ่มและขั้นการตรวจสอบ ครูอธิบายสาระนั้น่ารู้ ฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ และทบทวนความรู้โดยการอ่านซ้ำจำแนกในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย
 - 3) ขั้นสรุป จะใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ในขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย จะใช้ควบคู่กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

5. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย 80/80 หมายถึง คะแนนของนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม โดยพิจารณาจากเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวระหว่างเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม มีประสิทธิภาพ 80/80

2. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 2-3) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังต่อไปนี้

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐานที่ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานที่ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านปรากฏว่ามีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะดังนี้

วนิดา พรมเขต (2559, หน้า 4) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ใด ๆ ซึ่งเป็นได้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาเพื่อให้ได้เนื้อหาสาระที่ถูกต้อง

ไดนี สาและ (2560, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่านและการอ่านคือทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง ซึ่งใช้ในการแสวงหาความรู้และเพื่อความบันเทิง ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพใช้ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

ศรินญา คำสอน (2561, หน้า 26) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับสารโดยการค้นหาความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรโดยผ่านกระบวนการทางสมองตีความในการตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

ชนิษฐา ชังยืนยง (2563, หน้า 12) ได้สรุปความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ว่า การอ่านสะกดคำเป็นการเปล่งเสียงออกมาโดยการนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมกันเป็นคำอ่านที่มีความหมายและต้องเขียนถูกต้องตามหลักพจนานุกรม เมื่ออ่านสะกดคำได้แล้วก็จะสามารถอ่านเป็นข้อความได้ ซึ่งสามารถแปลความหมายของคำที่อ่านและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้

พิรุณรัตน์ ขอนดอก (2563, หน้า 20) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะทางด้านความคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรหรือภาพที่ได้พบเห็นออกมาเป็นถ้อยคำที่สื่อตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

ปรียาพร พนาผดุงธรรม (2565, หน้า 13) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ แสวงหาข้อมูลเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ช่วยพัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจรรย์ญาณหากนักเรียนอ่านไม่ได้จะกลายเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องขึ้นไปในชั้นที่ระดับสูงขึ้นไปและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียนเป็นอุปสรรคในการต่อยอดในการทำงานและการประกอบอาชีพ

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจสัญลักษณ์ที่กำหนด เช่น พยัญชนะสระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ นำมาอ่านประสมกันเป็นคำอ่านที่มีความหมายซึ่งการอ่านจะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจความหมายของสิ่งที่แทนค่าสัญลักษณ์ได้ด้วยประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจนนำไปสู่ทักษะ การอ่านได้นอกจากนี้การอ่านยังให้ความเพลิดเพลินและตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล ดังนั้นปัญหา การอ่านหนังสือไม่ออกจึงเป็นหนึ่งในปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนโดยต้องเกิดจากการร่วมมือกันของทั้ง ครูผู้สอน ผู้บริหารและผู้ปกครองนักเรียน

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลาย ท่านได้เสนอแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับการอ่านไว้ดังนี้

ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร (2554, หน้า 97) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็น ทักษะที่มีความสำคัญเพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการเรียนรู้ รับรู้ข้อมูลสารสนเทศ ช่วยให้พัฒนาตนเองและเป็นการ เพิ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและ สังคมส่วนร่วม

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2555, หน้า 19) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วย เพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากจะทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และที่สำคัญทำให้คนมี ความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่านทำให้เกิดพัฒนาทาง สติปัญญาด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเองเกิดเป็นความคิดใหม่ในการ พัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ

นารี ศรีปัญญา (2556, หน้า 24-25) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นรากฐาน สำคัญของการศึกษาในวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและอ่านอย่าง ถูกต้องย่อมเป็นผู้ที่ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ทันเหตุการณ์ มีทักษะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขเพียงพิน ปลอดโปร่ง (2556, หน้า 14) ได้สรุป ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพราะการอ่านมากทำให้เป็นคน มีความคิดที่ดี ได้รับความรู้มาพัฒนาตนเองนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมสังคมโลก ปัจจุบัน

ดุขฎี มัชฌิมภาโร (2557, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น เครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและวิจารณ์ญาณ ช่วยไปพัฒนา อาชีพการงานให้ประสบความสำเร็จ ช่วยตอบสนองความต้องการพื้นฐานของแต่ละบุคคล เช่น ช่วยให้มีมั่นคง

ปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นต้น นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้การใช้เวลาว่างเกิดประโยชน์และได้รับความเพลิดเพลิน เป็นเหมือนสิ่งที่จะช่วยเชื่อมโยงให้เกิดความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา และสามารถประกอบกิจการงานต่าง ๆ ร่วมกันได้

อรพัทธ ศิริแสง (2558, หน้า 27) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนความสามารถและประสบการณ์ สร้างความบันเทิง รื่นรมย์ สนุกสนานพัฒนาสติปัญญา ช่วยให้มีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์เป็นแนวทางในการพัฒนาชีวิต

พระมหาวรญาณ กมล(แสงศรี) (2560, หน้า 35) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านนั้นทำให้เรามองเห็นว่าการอ่านนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้วการอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลินและมีประสบการณ์กว้างขวางเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังส่งผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน สามารถใช้เปิดโอกาสที่จะได้พัฒนาความรู้ ประสบการณ์ของผู้อ่านจนนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

1.3 ประเภทของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ (ออนไลน์) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้ การอ่านเป็นวิธีสื่อสารที่เป็นได้ทั้งการส่งสารและการรับสาร การอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. การอ่านออกเสียง วิธีการอ่านออกเสียงประกอบไปด้วย

- 1.1 อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน
- 1.2 อ่านเสียงดัง ฟังได้ทั่วถึง
- 1.3 อ่านให้เป็นเสียงพูดธรรมชาติ
- 1.4 รู้จักทอดจังหวะและลมหายใจ ฯลฯ

การอ่านออกเสียง เป็นได้ทั้งการรับสารและการส่งสาร ส่วนการอ่านในใจจะเป็นได้เฉพาะการรับสารเพียงทางเดียวเท่านั้น

การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านที่ผู้อื่นสามารถได้ยินเสียง การอ่านออกเสียงมักไม่นิยมอ่านเพื่อการรับสารโดยตรงเพียงคนเดียว เว้นแต่การอ่านบทประพันธ์เป็นท่วงทำนองเพื่อความไพเราะเพลิดเพลิน ส่วนใหญ่

การอ่านออกเสียงมักเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง การอ่านออกเสียงให้ผู้อื่นฟังจะต้องอ่านให้ชัดเจน ถูกต้อง ได้ข้อความครบถ้วนสมบูรณ์ มีลีลาการอ่านที่น่าสนใจและน่าติดตามฟังจนจบ

2. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ (1) ด้านความรู้ คือ ได้ทั้งความรู้รอบตัวและความรู้เฉพาะด้าน (2) ด้านอารมณ์ ช่วยให้เกิดความเพลินเพลิน คลายความเครียดความขุ่นมัวต่าง ๆ (3) ด้านคุณธรรม เช่น การอ่านหนังสือประเภทธรรมะ ชีวประวัติ สารคดี ฯลฯ ทำให้ได้เห็นตัวอย่างดี ๆ หรือได้ข้อคิดคำสอนและสามารถนำมาใช้กับตนเองได้ การอ่านในใจจึงเป็นวิธีการศึกษาอย่างหนึ่งเพื่อเรียนรู้และเข้าใจประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งช่วยให้มนุษย์เกิดการปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขหลักการอ่านในใจ ได้แก่

2.1 ตั้งสมาธิให้แน่วแน่

2.2 กระยะช่วยสายตาแต่ละคราวให้กว้างที่สุดจะทำให้อ่านได้รวดเร็ว ไม่ควรมองเป็นคำ ๆ เพราะจะทำให้อ่านช้าและจับใจความไม่ได้

2.3 จับใจความสำคัญและใจความประกอบให้ได้ อาจตั้งคำถามถามตนเองว่าใครทำอะไรที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วตอบคำถามเหล่านั้นก็จะสามารถจับใจความสำคัญได้

2.4 ไม่ทำปากขมุบขมิบหรือออกเสียงในเวลาอ่าน

2.5 ไม่ใช่ชี้นิ้ว ปากกา หรือดินสอชี้ที่ตัวหนังสือทีละตัว

2.6 บันทึกความรู้ ความเข้าใจ และความคิดไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548, หน้า 50-52) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจไว้ว่า การอ่านทั้งสองประเภทเป็นการถ่ายทอดความคิดที่ปรากฏอยู่ในรูปอักษรด้วยกัน แต่การอ่านในใจจะรู้อยู่ผู้เดียวและสามารถแบ่งระดับตั้งแต่ขั้นต่ำสุดไปสู่อันดับสูงสุด ส่วนการอ่านออกเสียงผู้ที่ได้ยินจะรู้ด้วยสามารถแบ่งการอ่านออกเสียงเป็นสองกลุ่ม คือ อ่านเสียงปกติและอ่านเป็นทำนอง นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบความแตกต่างให้เห็นชัดดังแสดงเป็นตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างการอ่านออกเสียงกับการอ่านในใจ

การอ่านออกเสียง	การอ่านในใจ
1. การถ่ายทอดตัวอักษรออกเป็นเสียง	1. การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นความคิด
2. เหน็ดเหนื่อยกว่าเพราะต้องใช้แรงออกเสียงก่อนถ่ายทอดความคิด	2. เหนื่อยน้อยกว่าการอ่านออกเสียงเพราะถ่ายทอดความคิดโดยตรง
3. ต้องคำนึงถึงผู้ฟังว่าจะได้ฟังได้ชัดเจนถูกใจหรือไม่	3. ไม่ต้องคำนึงถึงผู้ฟังเพราะมีตัวผู้อ่านเป็นผู้ฟังเพียงคนเดียว
4. ต้องระมัดระวังการอ่านทุกถ้อยคำ ทุกวรรคทุกประโยค ทุกตอน จะอ่านออกเสียงผ่าน ๆ ไปไม่ได้เด็ดขาด	4. อาจอ่านเพียงให้ทราบความส่วนรวมหรือจับใจความสำคัญ พลความอาจอ่านข้าม ๆ ไปก็ได้

การอ่านออกเสียง	การอ่านในใจ
5. อ่านไปได้ช้ากว่าอ่านในใจเพราะความจำเป็นเกี่ยวกับผู้ฟังที่อาจแตกต่างกันทั้งพื้นฐานความรู้ความเข้าใจยังผู้ฟังมีมากปัญหาเหล่านี้จะมาก	5. อ่านไปได้เร็วกว่าอ่านออกเสียงอย่างแน่นอนยิ่งผู้อ่านมีความพร้อมด้านความรู้ ประสบการณ์ร่างกาย ยิ่งอ่านเร็วขึ้นโดยไม่ต้องห่วงอะไร
6. มีความลำบากในการคาดคะเนผู้ฟังตามสภาพที่เป็นจริง ซึ่งทำให้ความเร็วในการอ่านไม่ตายตัวต้องพยายามอ่านให้ผู้ฟังตามความคิดที่อ่านให้ทัน ช้าเกินไปก็น่าเบื่อ การอ่านให้หนังสือมหาวิทยาลัยฟังย่อมใช้อัตราเร็วกว่าอ่านให้นักเรียนมัธยมฟังเป็นต้น	6. หมดภาระเรื่องคาดคะเนผู้อ่าน อาจเร่งอัตราความเร็วได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ต้องกังวลว่าจะเป็นคนกลุ่มไหน กลุ่มนี้ แต่อยู่ที่การพิจารณาตัวผู้อ่านเองว่าควรจะไปได้เร็วเพียงใด การอ่านจึงจะได้ผลตามที่ต้องการ
7. การอ่านออกเสียงเข้าใจเนื้อความได้ช้ากว่าการอ่านในใจ บางทีจะต้องเตรียมตัวก่อนโดยข้อมให้พร้อมก่อนอ่านจริง มีการแบ่งวรรคตอนเพื่อให้ความคิดออกมาชัดเจน	7. การอ่านในใจเข้าใจเนื้อความได้รวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียง นอกจากไม่ต้องข้อมยังอาจเร่งความเร็วได้ กรณียังไม่เข้าใจอาจรีบกลับมาทบทวนใหม่ได้อีก

จากการอธิบายข้อแตกต่างของการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านทั้งสองวิธีมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนเพราะการอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อผู้อื่น ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องระมัดระวังในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดความ มีความเหมาะสมตามประเภทของการอ่านและตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารหรือผู้รับสาร ผู้อ่านออกเสียงจึงต้องวิเคราะห์ผู้รับสารเพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างตรงเป้าหมาย ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อตัวเอง เน้นความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระเป็นการสร้างความฉลาดรอบรู้ให้กับผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องพัฒนาที่ความคิดของตนเองด้วยการฝึกฝนอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การอ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 คือ การอ่านออกเสียง เช่นการอ่านร้อยแก้ว การอ่านร้อยกรอง และการอ่านทำนองเสนาะ ประเภทที่ 2 คือ การอ่านในใจเป็นการแปลความหมายของเรื่องที่อ่านผ่านกระบวนการคิดและทำความเข้าใจจนสามารถตีความเรื่องที่อ่านได้

1.4 วิธีที่ใช้ในการสอนอ่าน

การสอนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกได้นั้นมีหลายหลากวิธีดังที่นักการศึกษาได้อธิบายวิธีที่ใช้ในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558, หน้า 64) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านคำไว้ดังนี้

วิธีการสอนอ่านแบบแจก เป็นการสอนอ่านแบบแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กี่ กุ กู และ กา ขา คา งา มา นา รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า

วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกประสมคำนั่นเอง เช่น กิน ก็เป็น กอ-อิ-กิ กิ-นอ-กิน เป็นต้น

วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค ซึ่งเป็นการสอนแบบสมัยใหม่ นำนักเรียนอ่าน กา มาเนา อา มา รไฟฟ้า จากนั้นสอนความเป็นมาของคำคำนั้น ก็คือสอนแจกลูกสะกดคำนั่นเอง

วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ เป็นการสอนโดยใช้แผนภูมิซึ่งอาจจะมีรูปภาพ ประกอบในแผนภูมิด้วย

สถาบันภาษาไทย (2559, หน้า 13) กล่าวไว้ว่าการสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใด วิธีหนึ่ง ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำดังวิธีการต่อไปนี้

สอนโดยวิธีประสมอักษร เป็นการสอนที่ใช้กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แสดงถึงภูมิปัญญา การสอนอ่านแบบไทย ซึ่งทำให้เด็กอ่านหนังสือไทยได้แตกฉานวิธีหนึ่ง วิธีการสอนแบบนี้เป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูก การอ่านแบบสะกดคำเป็นการสอนอ่านที่เน้นการฟังเสียงของ พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ที่นำมาประสมกันเป็นคำ เมื่อฝึกฝนบ่อย ๆ จนชินหูก็จะอ่านได้ถูกต้อง แม่นยำ

การอ่านแบบแจกลูก เป็นการอ่านโดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก ยึดสระเป็นหลัก หรือยึดสระ และตัวสะกดเป็นหลัก เช่น ก + า = กา

การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการอ่านโดยสะกดคำหรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ การันต์ที่ประกอบเป็นคำ เช่น ตอ + อา = ตา

สอนด้วยการเดาคำจากภาพหรือการสอนอ่านจากภาพ เด็กเริ่มหัดอ่านจากรูปภาพก่อนแล้วจึง นำไปสู่การอ่านจากตัวอักษร รูปภาพจะเป็นสิ่งชี้แนะให้เด็กอ่านคำนั้นได้

สอนอ่านจากรูปร่างของคำ เมื่อเด็กเห็นรูปร่างของคำ โดยส่วนรวมก็จะจำได้แล้วจะนำไป เปรียบเทียบกับคำที่เคยอ่านออกแล้วคำใดที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันก็สามารถเดาและเทียบเสียงได้ว่าอ่านอย่างไร การสอนแบบนี้ครูต้องตีกรอบคำที่ทำให้เด็กสามารถมองเห็นรูปร่างคำได้อย่างชัดเจนเน้นการฝึกให้เด็กสังเกต รูปร่างของคำ

สอนด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม สำหรับเด็กมักจะใช้บริบทที่เป็นปริศนา คำทาย หากครูต้องการให้เด็กอ่านคำใดก็สร้างปริศนาคำทาย เมื่อเด็กทายคำได้ถูกต้องก็สามารถอ่านคำนั้นออก

สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา วิธีนี้เด็กจะรู้หลักเกณฑ์ของภาษาเพื่อการอ่านการเขียน เช่น อักษร 3 หมู่ สระเสียงเดียว สระเสียงประสม มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์การอ่านคำควบกล้ำการอ่านอักษรนำ

เป็นต้น วิธีนี้ต้องหาวิธีสอนที่หลากหลายจัดกิจกรรมที่น่าสนใจให้เด็กเรียนรู้หลักภาษาที่ง่าย ๆ ด้วยวิธีง่าย ๆ ที่ทำให้เด็กสนุกสนาน กิจกรรมที่เด็กชอบ เช่น เล่านิทาน ร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น

สอนอ่านตามครู วิธีนี้เป็นการสอนที่ง่ายครูส่วนใหญ่ชอบมากถ้าครูไม่คิดพิจารณาให้ดีว่าเมื่อใดควรสอนด้วยวิธีนี้จะเป็นอันตรายต่อเด็ก ครูจะใช้วิธีนี้ต่อเมื่อเป็นคำยาก คำที่มีตัวสะกดแปลก ๆ หรือครูได้ใช้วิธีอื่นแล้วเด็กยังอ่านไม่ได้ สำหรับชั้น ป.1 ครูอาจใช้วิธีนี้ได้โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม เมื่อเด็กอ่านได้แล้วจึงฝึกให้อ่านเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล การอ่านบทร้อยกรองนั้นครูจำเป็นต้องอ่านนำก่อนเพื่อให้รู้จังหวะและลีลาการอ่านบทร้อยกรองตามประเภทของคำประพันธ์นั้น ๆ

สรุปได้ว่า วิธีที่ใช้สอนอ่านนั้นมีหลากหลายวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือออกได้เช่น สอนโดยวิธีประสมอักษร สอนด้วยการเดาคำจากภาพหรือการสอนอ่านจากภาพ สอนอ่านจากรูปร่างของคำ สอนด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษาสอนอ่านตามครู สอนอ่านแบบเทียบเสียง สอนแบบมาตรฐาน สอนแบบผสม เป็นต้น ซึ่งวิธีสอนที่ผู้วิจัยจะนำมาพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม คือ วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ วิธีการอ่านแบบเทียบเสียง วิธีสอนแบบมาตรฐาน (สอนอ่านเป็นคำและสอนอ่านเป็นประโยค)

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ผู้วิจัยได้มีกรอบในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 11 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จากแบบสรุปผลคะแนนการประเมินความสามารถในการอ่าน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1

2. ตัวแปรตาม

2.1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1

2.2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 จำนวน 6 แผน โดยใช้แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
2. แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.1 สํารวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1
 - 1.3 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และแบบฝึกการอ่าน
 - 1.4 ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือครูและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1
 - 1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชั่วโมง)
 - 1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษา และปรับปรุงข้อบกพร่องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 77) เพื่อประเมินและตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาสาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของค่าที่วัดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ไม่เกิน 1.00 ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระอา สระอิ และสระอุ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$ และ $S.D. = 0.63$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระเอ สระแอ และสระโอ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$ และ $S.D. = 0.66$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระอี สระอ และสระเออ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$ และ $S.D. = 0.71$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระอะ สระอิ และสระอุ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$ และ $S.D. = 0.69$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระอะ สระแอะ และสระโอะ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$ และ $S.D. = 0.62$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระอี สระเออะ และสระเออะ มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$ และ $S.D. = 0.65$)

ผลรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 มีระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$ และ $S.D. = 0.67$)

1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพบุรี จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพบุรี จำนวน 11 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (The one-group pretest-posttest design) ในการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม

ตาราง 4 แสดงแบบแผนการวิจัย

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดการกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

เมื่อ	T1	หมายถึง	การทำแบบทดสอบก่อนเรียน
	X	หมายถึง	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย
	T2	หมายถึง	การทำแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ พ.ศ. 2568 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนที่จะทำการทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม
2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว จำนวน 20 ข้อ จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกเก็บไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยทำการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียน ชั้นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง
4. ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว จำนวน 20 ข้อ จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกเก็บไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน สรุป และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าร้อยละ (Percentage) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$P = \frac{f}{X} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum X^2)$	แทน	กำลังสองคะแนนรวม
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$ICO = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	ICO	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามนั้นๆ
	Σ	แทน	การรวม
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. ค่าความยากง่าย (Difficulty) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

6. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบตามวิธีของแบรนแนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$D = \frac{R_U - R_L}{N/2} \quad \text{หรือ} \quad D = \frac{R_U - R_L}{R_U}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบถูกในกลุ่มเก่ง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มสูง

7. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right\}$$

เมื่อ	r_t	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกกับผู้เรียนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบข้อนั้นผิดกับผู้เรียนทั้งหมด
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

8. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยวิธีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 10) ดังต่อไปนี้

การหาประสิทธิภาพของ E_1

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	คือ	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือออนไลน์
	A	คือ	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
	N	คือ	จำนวนผู้เรียน

การหาประสิทธิภาพของ E_2

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	คือ	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	B	คือ	คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผล การสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
	N	คือ	จำนวนผู้เรียน

9. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสถิติทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test Dependent) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n - 1)}}}, df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่
	D	แทน	ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	$\sum D^2$	แทน	กำลังสองของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล (หรือจำนวนคน)
	df	แทน	องศาหรือชั้นความเป็นอิสระ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 11 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง (2) แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม และ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 2 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 3 คน โดยเลือกเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) กับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 2 โรงเรียนบ้านยางสามต้น จำนวน 3 คน

ประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการ อ่านชุดเรียนรู้ สระไทย	คะแนนเก็บระหว่างเรียน							ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E_1)	ประสิทธิภาพ พหหลังเรียน (E_2)
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	คะแนน รวม		
	สระอา	สระอะ	สระเอ	สระเอะ	สระอี	สระเอือ			
	สระอิ	สระอึ	สระแอะ	สระแอะะ	สระเออะ	สระออ			
	สระอุ	สระอู	สระโอะ	สระโอะะ	สระเออะะ	สระเออ			
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60		
คะแนนเฉลี่ย	9.33	8.00	7.33	7.67	8.00	7.33	47.67	79.44	78.33
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	93.30	80.00	73.30	76.70	80.00	73.30	79.45		

จากตาราง 5 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย กับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 2 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 3 คนโดยเลือกเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.44 /78.33 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับเก่งและระดับอ่อน แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ นักเรียนในระดับเก่งจะสามารถอ่านคำที่กำหนดได้อย่างรวดเร็ว แต่นักเรียนในระดับอ่อนต้องใช้เวลานานในการสะกดคำ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

2. การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1:100) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1:100) กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 11 คนปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 11 คน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการ อ่านชุดเรียนรู้ สระไทย	คะแนนเก็บระหว่างเรียน							ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E_1)	ประสิทธิภาพ พหุหลังเรียน (E_2)
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	คะแนน รวม		
	สระอา	สระอะ	สระเอ	สระเอะ	สระอี	สระเอือ			
	สระอิ	สระอึ	สระแอ	สระแอะ	สระเอาะ	สระออ			
	สระอุ	สระอุ	สระอู	สระโอะ	สระเออะ	สระเออ			
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60		
คะแนนเฉลี่ย	8.73	8.73	8.00	7.91	7.91	8.00	49.27	82.12	81.82
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	87.30	87.30	80.00	79.10	79.10	80.00	82.11		

จากตาราง 6 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 /81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 นั้น มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	$\bar{D}$	$SD.D$	t.	sig
ก่อนเรียน	11	20	11.73	2.61	3.55	1.29	9.09*	0.0000
หลังเรียน	11	20	15.27	3.50				

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.73 และมี

คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 /81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่า คะแนนการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 และคะแนนการทดสอบหลังเรียน (E2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 นั้น มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยสร้างแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยจากสภาพปัญหาที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนรายบุคคล พบว่า ผู้เรียนยังจำพยัญชนะและสระไม่ได้ จนเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอ่านสะกดคำไม่ออก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยและนำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเดียว (1:1) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 2 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 3 คน โดยเลือกเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน โดยแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.44/78.33 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับเก่งและระดับอ่อนแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ นักศึกษาในระดับเก่งจะสามารถอ่านคำที่กำหนดได้อย่างรวดเร็ว แต่นักศึกษาในระดับอ่อนต้องใช้เวลาในการสะกดคำผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปปรับปรุงแก้ไขและเมื่อผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1:100) กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 11 คน ปรากฏว่า คะแนนการทดสอบระหว่างเรียน (E1) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 และคะแนนการทดสอบหลังเรียน (E2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 นั้นมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภรณ์ พระเมเด (2562) ที่ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 ชุด โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียน โดยออกแบบชุดฝึกทักษะให้น่าสนใจและมีเนื้อหาคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้มาฝึกให้นักเรียนอ่านซ้ำเพื่อให้จำได้และนำไปสู่ทักษะอ่านต่อไปและสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลย์ พงษ์อนันต์ (2563) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ปรากฏว่าชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.00/81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานตามขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการอย่างเหมาะสมแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของนวัตกรรม ปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะจากนั้นนำไปทดลองตามขั้นตอน 1:1, 1:10, และ 1:100 จึงได้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน จึงมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นผู้วิจัยได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสนใจของนักศึกษาเพราะจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างดี

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาการโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากสิ่งที่เรียนรู้จนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มาสอนร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นนำ บูรณาการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และเทคนิคการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) ในขั้นเตรียมความพร้อม ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย 2) ขั้นสอน บูรณาการเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และเทคนิคการเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) ในขั้นกิจกรรมกลุ่มและขั้นการตรวจสอบ ครูอธิบายสาระน่ารู้ ฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ และทบทวนความรู้โดยการอ่านซ้ำจำแนกในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย และ 3) ขั้นสรุป จะใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ในขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนในแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย จะทำให้นักศึกษาสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนจนนำไปสู่ทักษะการอ่านได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำนิง จันทะนัน และคณะ (2554) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์เงิน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย และมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้อัตราสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เพราะการจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำเป็นวิธีการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนทุกคนเพราะนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีส่วนร่วมและแสดงออกในการร่วมกิจกรรม และแบบฝึกทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมหนังสือเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสามารถฝึกได้หลาย ๆ ครั้ง โดยเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ นักเรียนจึงเรียนรู้ด้วยความสุขซึ่งจัดได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพร พนาผดุงธรรม (2565) ที่ได้พัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักเสียงของพยัญชนะและสระ ได้ฝึกฝนการนำเสียงพยัญชนะมาประสมกันผ่านการอ่านประสมคำและต่อยอดไปสู่การอ่านออกเสียงคำอย่างเป็นขั้นตอน และนักเรียนได้ฝึกเทียบเคียงเสียงของตัวพยัญชนะและสระที่ปรากฏในคำที่มีความคล้ายคลึงกับคำที่นักเรียนเคยฝึกอ่านซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่พบเจอใหม่ ๆ ได้ เพราะการสอนแบบโพนิกร่วมเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในการถอดรหัสการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การอ่านเขียนสะกดคำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาการอ่านได้หลากหลายอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาที่สำคัญและนำไปสู่การพัฒนาการอ่านขั้นสูงต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สามารถนำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปสอนซ่อมเสริมให้กับนักศึกษาที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้และปรับปรุงการเรียนรู้ได้
2. สามารถนำเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไปบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกการอ่านที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
2. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มาบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างหลากหลาย

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ทัทมอญ. (2557). **รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมองเป็นฐานและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุลิสรา จิตรชนาวณิช. (2562). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2559). **การออกแบบและการจัดการเรียนรู้ 1 (Learning Design and Management I)**. มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566**. สืบค้น 11 พฤศจิกายน 2568, จาก<https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-2023/>.
- กรมประชาสัมพันธ์. (2564). **กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 5 รูปแบบการเรียนการสอนรองรับการเปิดภาคเรียนให้เหมาะสมแต่ละภูมิภาคของประเทศ**. สืบค้น 2 กรกฎาคม 2568, จาก<https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/9/iid/19133>.
- เกริก และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). **การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สภาพรblick.
- ขวัญภา บุญนิธิ. (2564). **การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยรายบุคคล (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนิษฐา ชัยยืนยง. (2563). **การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้บันไดทักษะ 4 ขั้นร่วมกับแอปพลิเคชัน (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). **ผลสอบระดับประเทศ RT ปีการศึกษา 2563-2564**. สืบค้น 2 กรกฎาคม 2568, จาก<http://180.180.244.43/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx?ReturnUrl=%2fNT%2fExamWeb%2fMainSch%2fMainSch.aspx>.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.